

b-75069/1 smilja pavkov

KAKO SE OSLOBODITI REČENIH REČI
ili urbana pesma

(Sve se ovo desilo
na Zemlji
na trećerazrednoj planeti
koja se okreće oko desetorazrednog sunca
koje se vrte u beskonačnom
okeanu kosmičkom
kako to kaže J. H. Randall
koga u svojoj „Industrijskoj sociologiji“
citriraju Miller i From)

Kazao je
jedan Čovek jednom Čoveku
Ti si samo sredstvo za obračun
Kada se sve svrši od tebe ostaće samo
STRVINA

Onaj kome su reči bile rečene
nije pitao
da li se to odnosi na SVE
ili samo na NJEGA

Pre nego što je i pomislio na SVE
kao jegulja
reč ugrizla je
tupim
uglovnim
rskavičavim usnama

Uhvatila se pravo za srce
Čitav Zemljin dan
živeo je u visokoj košnici
betonskog naselja
sa rečima NJEMU rečenim
Kako da se osloboди rečenih reči
nije znao
Kako da se povuku vode u kojima su jegulje
On ne može da ispliva
on je vrba sa korenom života
ispod betona
u mulju Zemlje

Ti si samo sredstvo za obračun
Kako da se oslobođi rečenih reči
nije znao
Kada se sve svrši od tebe ostaće samo
STRVINA

Onda se setio
Reči će Nove Reči
Mutne vode su se povukle između solitera
Ostao je na svetu
izvan jegulja
Rekao je reči

VELIKO SUNCE TI SI SREDSTVO ZA OBRAČUN
IZMEĐU DANA I NOĆI

BEDŽ b-75098631 w

Idem kroz sunce

Jutro

Uz modre široke asfaltne trake
ponegde je još ostalo parče divljine
Na njemu otvorili se plavi cvetovi

Zbog te zaboravljene divljine
volim ovo solitersko naselje
i modrine opranog asfalta

Na rukavu nosim bedž:

SETAM KROZ SUNCE

dimitrije milenković

PRIPITOMLJENA SVETLOST w

Moja krv kroz krv cveća
Da li može da nade svoj sklad
Neko sazvuciće
Nebo i gora plove mi
Ispod kože
I noći neke na moje oči
Gledaju vučje.

Moja krv šta može
Toj maloj zvezdi ljubavi
Šta može u predelu
Jedini gost
Osečam pod srecem već se odvaja
U glavi: pripitomljena svetlost

POZNA PESMA b-75098398 w

Silazi stepeništem da pust okreće veče
Oko sopstvenog tela između dva crna zida
Pod kojima u grču, šumna već voda teče
I roni daleku obalu za tamno njegovog vida.

Silazi sam sa prelomljennom senkom guje
Između vrata i pasa
U stuhu već oseća podli šum bliske oluje
Ispod stopala šume potmulu huku talasa.

Opet je čopor zveri njegova senka na vodi.
U unutrašnjoj tišini oseća plimu jeze

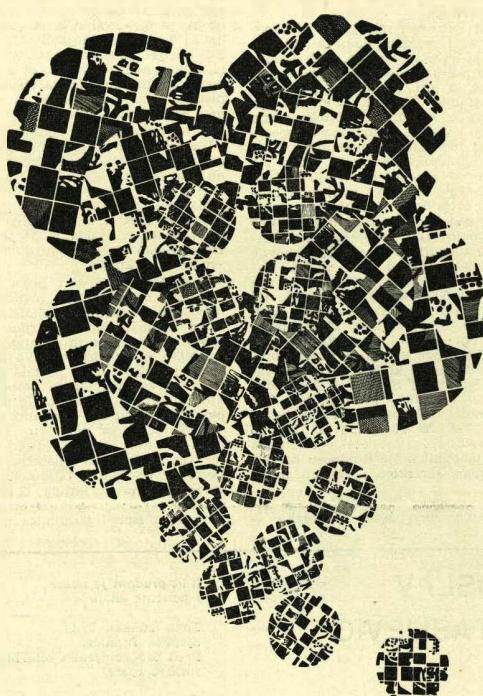
aleksandar vozić

b-7509955
VREME KAO NOŽ w

I
Vreme
kao izderana krpa
prijava i vlažna
razapeto stoji
između hora i svemira.

II
Krvavi se bik začikava
hor će da peva
svemiru će grlo
rogom bika razderano
da muči.

III
Hor sastavljen od raznih glasova:
Glasovi snega
i glasovi boga

Ante Kuduz: „Kadar“ 1967.

koji razjaren grlo striže
strižibubu u oku vremena.

VI

Hor sastavljen od raznih glasova:
Glasovi sunca i glasovi
Čeličnoga roga kojim bik naleće
Na vreme
između hora i boga
svemira i roga.

V
Hor je nešto strašno
u stvari
hor je užas
posle njega nož

VI
Hor ljudskih glasova
hor ljudskih vodolija
i prikaze pevaju
i užasi horuju
posle hora nož.

VII
Pepelom je tako
i zemljom je tako
i sve je tako
baš kao nož.

goran babić

b-7509026
POVRATAK U PROVINCIJU w

skerletna kraljušt voj uresu blagog
kao dan s pticama koje obrušavaju
veče s mrtvom i muzikom
čankolisci koji za jeftino povrće
stiješnjeno u trapu
kadri su ginuti kao za slobodu

kako te opaja prsten koji steže
kao u borovoj šumi smola što
se toči prema nebu nema svoje boje
nego blistav sjaj gori još
žedu svoje mlade krv diok
crkveno zvono glasi već pokoj
siromašne duše i juriš
žena u crnom prema brdu i vrhu
kao prema bogu što se sakriven smije

dok svijet doista tone jedan
dužnički kruh zaboravljenu u bijedi
ostavlja izvjesne sjenke na pragu
gdje još spava djevojka koju sunce
ne voli

b-75091887

LOKVANJ KOJI SE SKLAPA w

o vinu kiselom i vlazi podruma
zna još toliko da nema prijestolja
nojama raširenum još neosvojenog
već kruna traže ono malo vremena
i lomi kost do koje dopre

govoreći o plodnoj udolini s tamom očaja
o pjevu i udaru, kao bol i smijeh
ta luda brzina protok nage krv
u žilje dospijeva otrov kojem
ugrijana stublina ne dopušta bijeg

grč i čin sporedan u bijesu
zaboravljene navada s iskrištem i čemerom
okušanim svakom daljnjom časom
svakom kapi koja mora pasti
na dolinu iz koje je pobegla

prijetnja skore smrti ne došije do čula
do pupka koji bliješti kao neosvojena tvara
daleki vojskovođe tek stasaju za oružje a
vode već je odnosi i papir s
tamnim tiskom oglasjava čudorednu vijest
gradanju revnim o uzasauču njenom

b-75091887

GLUMICA JE DOŠLA PO HONOR w

s mladežom na vratu povezana je prijetnja
opako vrijeme kad lista šuma i vjetar
nastanjuje pustinju gdje lažni likovi
oplemenjuju stid pristaništa
tek stasali o klasiju govore rumenim
usnicama a ona budi tlapnje i
vratar spoznaje kroz tkaninu ono
crvenilo o kojem je čitao prošu noć

stabljika već ne zna mraču koji joj se bliži
s tajom namjerom i sluhom
prignuta zemlji ona osluškuje
otvorena grla žudno udrušci mirise
ljeta i razdrijena
ti bi jurila kroz noć s kočijom za
ledima s vjetrom u kosi dok
mlado ljetje već ubrizgava vatru
u moždinu krhke ti kosti i
raspaljuje travu na koju si legla